

dan at vi kan få finanslovforhandlingerne overstået og det store forlig gentaget med Dansk Folkeparti, sådan at de kan tage ansvaret for det generationstyveri, som ligger heri, og så går vi ud og tager en valgkamp. Det er vi åbne og friske og helt klar til, uanset hvornår det skulle komme – jo før jo bedre.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hr. Ole Sohn startede med at sige noget, som overraskede mig meget, nemlig at regeringens økonomiske politik ikke hænger sammen, og jeg ventede spændt på at høre uddybningen af det, for jeg er sikker på, at der må være noget, hr. Ole Sohn har misforstået. Men jeg fik aldrig nogen uddybning, og derfor vil jeg gerne spørge:

Hvordan kan man sige, at regeringens økonomiske politik ikke hænger sammen, når vi næste år får et overskud i den offentlige sektor på 30 mia. kr., vi nedbringer gælden i modsætning til den tidligere regering, vi har en stigende beskæftigelse og en faldende ledighed, vi har inflationen under kontrol, og betalingsbalancen giver overskud, som den aldrig nogen sinde har gjort før? Hvordan er det så lige, man kan sige, at økonomien og regeringens økonomiske politik ikke hænger sammen?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu er det sådan, at hr. Lars Barfoed refererer til finanslovsforslaget og de prognoser, der ligger deri. Hvis man går 1 år tilbage, 2 år tilbage, 3 år tilbage, vil man se lignende fine prognoser fra regeringens side, som for ingens vedkommende har holdt stik. Arbejdsløsheden er ikke faldet så meget – den er faktisk højere i dag – overskuddet er ikke blevet så markant, som man havde forventet osv. osv.

Grunden til, at jeg sagde det som en ganske almindelig ting, er jo, at det er noget, der er velkendt. De økonomiske vismænd har jo gentaget det gang på gang: at regeringens økonomiske politik ikke hænger sammen. Finansministeren har over for Folketinget meddelt, at de ufinansierede skattelettelser fra foråret betyder, at man afdrager 20 mia. kr. mindre på gælden, end man ellers ville have gjort.

Det er bare nogle af de der mere konkrete ting, jeg refererede til.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg fik jo ret i, at der *er* noget, hr. Ole Sohn har misforstået, og så er det jo rart, at man kan korrigere det.

Det er faktisk sådan, vil jeg gerne sige til hr. Ole Sohn, at man godt kan finde eksempler på, at den økonomiske politik ikke hænger sammen, men man skal et stykke længere tilbage i historien, man skal tilbage til den forrige regerings tid, så kan man sagtens finde sådan nogle eksempler, men denne regering har jo faktisk år for år fået nedsat den offentlige forbrugsudvikling og fået øget det offentlige overskud, endda uden at bruge de engangsindtægter, som den tidligere regering brugte. Så det, man har sagt, man ville gøre, har man også år for år gjort, og derfor hænger det faktisk rigtig godt sammen.

Men det er korrekt, at hvis man går tilbage til den tidligere socialdemokratisk-radikale regering, så var det sådan år for år, at tingene overhovedet ikke hang sammen. For der havde man én målsætning om, hvordan det offentlige forbrug skulle udvikle sig, og så gik det helt anderledes hvert eneste år: Det offentlige forbrug steg meget mere, end man havde forventet. Man havde også en målsætning om, at gælden skulle ned, men tværtimod lykkedes det kun den socialdemokratisk-radikale regering at øge gælden.

Dengang hang tingene ikke sammen, det gør de i dag, kan jeg berolige hr. Ole Sohn med.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Man kan jo altid få lange diskussioner om økonomi og arbejdsløshed, men jeg tror da, at selv hr. Lars Barfoed vil erkende, at arbejdsløsheden, som var utrolig markant, da SR-regeringen tog over efter den daværende borgerlige regering, faktisk faldt ganske dramatisk op igennem 1990'erne. Det er korrekt, og det synes jeg sådan set er rosværdigt.

SF har sådan set også bidraget vældig meget til den økonomiske politik, der blev ført. Jeg erkender gerne, at SF ikke var enig med den daværende SR-regering i den stramme plan for det offentlige forbrug, som man lagde an til, og derfor er vi også glade for, at det ofte lykkedes os at sikre, at den offentlige velfærd kunne bevares på en lang række områder. Det er jo de områder, som vi i dag kan se at den nuværende regering skærer ned på, og det er selvfølgelig et udtryk for en ideologisk forskellighed, hvor vi har den